Alázkodj meg

(Humble Thyself)

1963.07.14. du. Jeffersonville, IN

1 (Neville testvér bemutatja Branham testvért.) Óh, Branham testvér ilyen munkát végez? Azt hiszem, akkor ezt ki kell hirdetnem, hogy ő… Még hogy én találtam ki… (Branham testvér és a gyülekezet nevet.)

Természetesen nagyon örülök minden alkalommal annak, hogy itt lehetek. Ez az utunk nemsokára véget ér, hogy itt lehetünk veletek. Hiszen mindjárt Chicago-ban lesz egy másik összejövetelünk, utána pedig hamarosan vissza kell vinnem a családot Arizonába. És még nyári vakációjuk sem volt, úgyhogy el kellene vinnem őket egy kis utazásra valahová egy pár napra. Aztán valószínűleg távol leszek egy napra, egyik vasárnap, aztán pedig a következő héten már kezdem Chicago-ban… Aztán hétfőn vissza kell jönnöm és elvinnem őket Arizonába.

3 Most pedig, én nagyon nem szeretek bejönni vasárnap reggel, elvéve azt az időt, amikor mindenki felfrissül. Vasárnap estére mindnyájan fáradtak és kimerültek vagytok, és akkor a vasárnap esti szolgálatot adom át a pásztorunknak, ez… Ez elég rossz. Nagyon nem szeretem így csinálni, és mégis vasárnap este úgy lenne… Ha vasárnap este tartanék egy összejövetelt, akkor az embereket túl sokáig itt tartom. Sokan messziről jöttök, délről és északról, és néha egész éjszaka vezetnek, csak hogy egy szolgálatra eljöjjenek ide, és aztán mennek vissza. És ezért van, hogy inkább a vasárnap délelőtti alkalmat próbálom én tartani, amikor eljövök, hogy könnyebben vissza tudjanak utazni. Hűséges, igaz zarándokok, és nagyon értékelem őket. Sárban, esőben vezetnek és minden más körülmények között át az országon, több száz mérföldet, csak egy kis szolgálatért. És ezért nagyon hálás vagyok Istennek, és ezeknek az embereknek a hatalmas támogatásukért, és amit próbálok elmondani az embereknek, hogy az az igazság.

5 Most pedig, hiszem, hogy ez az Igazság: teljes szívemből hiszem. Ha valami más lenne, akkor jobban tenném, ha először elmennék… Én nem kérném senkitől, hogy menjen el valahová, ahová előbb én nem mentem el meggyőződni arról, hogy helyes-e vagy sem. Senkit nem kérnék meg arra, hogy lépjen még egyet Istenben, ha én magam először nem tudnám, hogy az az igazság. Először is, Isten Igéjének kell, hogy az legyen: utána pedig lépnem kell és meglátnom, hogy az úgy van. Ha pedig az helyes, akkor mondhatom másoknak: - Gyertek erre… Látjátok, ezt jelenti utat készíteni. Tehát úgy gondolom, hogy bárki prédikátornak ezt kellene tennie, hogy először saját magának kell mennie. Neki kell a vezetőnek lennie, az emberek vezetőjének, hogy ne beszéljen olyasmit, amibe először ő maga is nem nyúlna bele. Mennünk kell, hogy az emberek vezetői legyünk.

7 Ma reggel egy nagyon páratlan, különös tapasztalatom volt itt a szószéknél. Ez pedig

az üzenet utolsó részénél volt, én nem úgy akartam azt mondani. Értitek? De azt hiszem, hogy az már elhangzott, és hogy nincs semmi, amit most tehetnék vele kapcsolatban. Aztán hazamentem és elkezdtem utánanézni a dolognak. És volt ma egy kis családi találkozónk, a testvéremmel és a rokonokkal. Anyukánk elment. És mi az ő házában jöttünk össze, most pedig Delores-nél szoktunk összejönni. Jól éreztük magunkat ott ma délután, beszélgettünk. Teddy is ott volt, és énekeltünk néhány éneket, néhány dicséretet, meg ilyesmi.

9 Talán jövő vasárnap délelőtt, ha az Úr is úgy akarja, ha Neville testvér nem bánja, szeretnék egy gyógyító szolgálatot tartani, amit csak a gyógyulásnak szentelnénk oda. És azt gondolom, hogy a ma délelőtti üzenettel az Úr arra vezetett engem, hogy ezt elhozzam… Hogy erre rámutassak, és hogy valahogy ez egy kicsit bátorítson bennünket – értitek? – arra, hogy tényleg higgyünk. Játszadozunk mi és mondunk különféle dolgokat, beszélünk róluk. De aztán eljön a megmérettetés ideje, akkor az már más dolog. És amint…

10 Valaki azt mondta nekem, azt hiszem, a testvérem… Egy kis történetet mesélt egy emberről, egy prédikátorról, az egyik gyülekezetében. Azt mondta, hogy végig tud menni egy gerendán. Az illető azt mondta: - Persze, pásztor, az Úr veled van… Aztán azt mondta: - Miközben végigmegyek a gerendán, egy másik gerendát a hátamon tudok vinni… - Persze, az Úr veled van… Aztán meg és megcsinálta. Azt mondta: - A hátamra tudok venni egy gerendát és közben tolni egy talicskát, egyszerre… - Persze, pásztor, az Úr veled van. A hited bármire képes… Azt mondta: - És bele tudlak téged ültetni a talicskába, és úgy végigtolni a gerendán… Erre azt mondta: - Na várjunk csak egy percet… Látjátok? Az már más dolog, amikor te magad is benne vagy. Értitek? Az bizony nagyon jó, hogy ámenezünk itt. Nagyon jó azt mondanunk, hogy hisszük, hogy ez igaz. De aztán, hogy meg is cselekedjük azt a dolgot? Hogy megtegyük?

15 Amint elmondtam ezt a gondolatot ma délelőtt, hogy az emberek ott feküdtek Péter árnyékában, és még csak nem is kérték, hogy imádkozzon értük. Sok otthonban jártam már, és figyeltem ezt. Imádkozom, mielőtt elmegyek hozzájuk, és aztán csak bemegyek oda a kenettel, és nem is imádkozom ott az emberekért… Aztán csak kijövök onnan, és ők meggyógyultak. Értitek, látjátok? Így van. Most pedig… Olyan sokszor láttam ezt megtörténni. Értitek? Kell, hogy valahová helyezd a hitedet. Érted? Kell, hogy hidd. És hiszem, hogy közeledik az óra, és hogy most van… És tudom, hogy ez nem egy hangszalagos szolgálat. Lehet, hogy rögzítik ezt is, de ez nem olyan hangszalag, amit szét fognak küldeni az egész országban.

18 Amiről ma délelőtt beszéltem, az egy csúcsponthoz hozott el bennünket, és ezért van, hogy következő vasárnap gyógyító szolgálatot fogok tartani. Mert mióta otthon voltam, beszéltem nektek a látomásokról, és hogy mik történtek, meg mindenről, tehát ezeket felhoztam előttetek, hogy miért tettem mindezeket a dolgokat. És aztán ma délelőtt felhoztam ezt ahhoz az utolsó Húzáshoz. Tehát most itt az idő, hogy odaszenteljem magam Istennek, és hogy Isten szóljon hozzám. Látjátok, én… És kell, hogy egy kicsi változás legyen a saját életemben, hogy… Nem azt gondolom magamról, hogy gonosz vagyok, de akarom,

hogy egy kicsit közelebb érezzem magam az emberekhez. Értitek?

20 Az emberek, akiknek próbáltam elmondani ezt… Ezt az evangéliumi igazságot, ők pedig hátat fordítanak ennek, elmennek és nevetnek rajta… Az én szememben ez egy sértésnek tűnik. Nem magamra nézve, az nem érdekel: hanem azokra a dolgokra nézve, amikről beszéltem, hogy az az igazság, és hogy próbáltam nekik segíteni… Mint amikor partra húzunk egy csónakot és azt mondjuk: - Ide, ide gyertek. Gyertek ide, gyertek ki abból az áradó folyóból, mert meg fogtok halni. Odavesztek!!! Ők pedig csak nevetnek rajtam és elsétálnak. Úgy érzem, hogy ha ők elmennek, akkor én többet nem tehetek értük, látjátok, ez minden, amit tehettem. De most le akarok rohanni a folyópartra és meggyőzni őket: - Gyertek vissza!!! Látjátok, kell, hogy ez az érzés legyen bennem, mert tudom, hogy van még valaki ott kint, aki még nem jött be. És én be fogom őt halászni… Azt mondta… Amíg az utolsó halat is ki nem fogjuk… És ezt akarom én megtenni.

Most pedig ahhoz, hogy ezt megtegyem, számítok arra, hogy valami történni fog az ima-összejövetelen, hogy lesz valami… És sokan emlékeztek az utolsó Húzásról, illetve a Harmadik Húzásról való látomásra. Emlékeztek rá, hogy valami éppen előtte történt: láttam lejönni azt a Fényt, lemenni arra a helyre és azt mondani: - Ott találkozunk… Ezért most várom, hogy történjen valami.

23 Évekkel ezelőtt úgy volt, hogy azok a szolgálatok és a megítélés annyira elgyengítettek engem, hogy majdnem összeestem. Sokan emlékeztek erre. Eljutottam arra a pontra, hogy miközben álltam, Jack Moore (dzsek múr) tartott az egyik karomnál fogva és Brown (braun) testvér a másiknál, és fel-le járkáltak velem az utcán a szolgálat után egy óra hosszáig. És úgy volt, hogy próbáltam rájönni, hogy hol is voltam akkor és hogy mi is történt. Aztán pedig egész éjjel csak feküdtem és gondolkoztam, és szomorkodtam és azon tűnődtem, hogy miért nem fogadták el a mi Úr Jézusunkat. Aztán Ő elmondta nekem egy látomásban: - Egyszer majd találkozni fogsz egy hölggyel, aki eljön hozzád, barna ruhát fog viselni és egy kisbaba lesz betakarva a karján. Onnantól kezdve erős leszel ahhoz, hogy többet és erősebben is kibírjál. És Chicago-ban történt meg egy este, amikor az a kis református hölgy odajött hozzám, akit a saját pásztora küldött egy kisbabával.

25 És azt hiszem, hogy a testvére, vagy közülük valaki orvos volt. És ez az orvos azt mondta: - Ennek a kisbabának semmi reménye sem lehet, hacsak a Mindenható Isten meg nem érinti őt… Aztán elment… A kis hölgy elment a pásztorához és elmondta neki. A pásztor azt mondta: - Én nem vagyok képesítve arra, hogy az Isteni gyógyítás szerint cselekedjek, mert egyszerűen az nincs meg bennem itt, nincs meg bennem a hit, ami kellene hozzá… Látjátok, ilyen az, amikor valaki őszinte. Értitek? Azt mondta: - Egyszerűen nincs meg benne az… Azt mondta: - Viszont voltam egyszer Branham testvér összejövetelén, és ezért azt tanácsolom neked, hogy vidd el oda a kisbabát, Branham testvérhez… Az orvos már teljesen lemondott róla, úgy hitte, hogy a baba meg fog halni.

27 A kis hölgy pedig eljött oda, ahol én a katolikus gyerekeknek tartottam egy

összejövetelt, tudjátok, akik bent égtek abban az iskolában. Emlékeztek, hogy tartottuk az összejövetelt, és akkor lejött oda hozzám az a barna ruhás hölgy. A feleségem és a többiek ott ültek, és azt mondtam… Odafordultam és szétnéztem, és megnéztem, hogy a többiek ott állnak-e. És úgy volt, hogy éppen mielőtt én odamentem volna, Billy Paul és a többiek beszélgettek vele, vagy talán a feleségem vagy valaki beszélt vele, azzal a hölggyel, aki a kisbabát hozta. A hölgy pedig odajött a szószékhez, a Szentlélek kijelentette az egész dolgot, és a kisbaba ott helyben meggyógyult. Aztán eljöttem onnan, és egyszerűen azóta nem vagyok fáradt. Látjátok, most már nem fáradok el tőle, csak csinálom és csinálom.

29 Tehát most várom, hogy valami történjen, hogy beinduljon az a Harmadik Húzás, látjátok, és talán a jövő vasárnapi gyógyító szolgálat fogja megteremni ezt. Nem tudom. Azt hiszem, az volna a dolgunk, hogy szóljatok az ismerőseiteknek, hogy hozzák el a betegeket. A gyógyító szolgálaton a beteg emberekre kell összpontosítanunk. Hozzátok el a betegeket ide vasárnap délelőtt, mondjuk 8:00 óra vagy 8:30 körül, és akkor adunk nekik egy imakártyát amint bejönnek az ajtón, vagy valahogyan, ahogy megszervezik. És akkor lesz egy imasorunk és imádkozni fogunk a betegekért, és meglátjuk, hogy mit végez majd el a Szentlélek.

Hiszem, hogy Ő csodákat fog tenni, ha egyszerűen csak hiszünk Benne. Értitek? De kell, hogy higgyünk Neki, teljes szívünkből. És azt hiszem, hogy eljött a nagy óra, amikor Isten, amint ma délelőtt is szóltunk róla, nagyon sokat megmutatott nekünk, és elhozott bennünket egy bizonyos pontra. Csak át kell másznunk azon a kis hegyen, semmi másra nincs szükség, és akkor már el is tűnik az, értitek… Éppen úgy megy, ahogyan volt, ugyanaz a dolog a megítéléssel, a próféciával, és megfigyeljük…

32 Éppen ott álltam Calgary (kálgöri)-ban… Elnézést, a királynő városban, Regina (redzsiná)-ban. És Ern Baxter is ott állt, és voltunk ott egy páran. És az Úr ott helyben azt mondta nekem a szószéknél: „Meglesz majd, hogy ismerni fogod az emberek szíveinek titkát.” És így van. Én soha nem gondoltam erre így. Felmentem a szószékhez akkor este Ern (örn)-nel, és elkezdtem imádkozni a betegekért. És aztán ott jött egy férfi, és ott volt előttem az egész élete; akkor történ meg velem az egész, egyetlen pillanat alatt, a gyógyító szolgálatkor. És aztán figyeltem a hallgatóságot, és Ő elkezdett lejönni rájuk, meg minden. Óh, amikor átérünk arra a túlsó oldalra! Az a dolog még sosem mondatott el a dolgok közül, hogy csak figyeljünk és lássuk meg a dolgokat az emberek életében. Nem is mondok erről semmit, csak hagyom. Értitek? Hacsak tényleg nem érzem kényszerítve magam, hogy beszéljek róla. És most, ezt a következőt várom, hogy elkezdődjön az, látjátok, hogy Isten a maga módján, a maga egyedülálló időzítésében cselekedjen és elkezdje azt. És az egy olyan dolog lesz, hogy teljesen túl fogja haladni ezeket, emberek. Értitek? És én várom, hogy az megtörténjen.

34 És talán, úgy gondoltam, hogy tartanék egy kis gyógyító szolgálatot talán jövő vasárnap, és aztán a következő vasárnap már elmegyek a gyerekekkel, mert vissza kell menniük az iskolába. És utána vasárnap Chicago-ban leszek, az ottani összejövetelen. Aztán visszajövök hétfőn, és kedden már megint elmegyek, hogy a gyerekeket visszavigyem az

iskolába. Nos, mit találtál, pásztorunk? (Neville testvér mondja: - Hát, valami nagyon furcsát fedeztem fel…) Jó, nagyszerű, most akkor mi is hallani akarjuk! És most az Úr áldjon meg mindnyájatokat, nagyon, nagyon. És remélem, hogy mindnyájatokat látni foglak itt jövő vasárnap. És szerda este…

37 És figyeljetek. Ne felejtsétek el a kis gyülekezeteket, mint például Ruddell (rádel) testvérét, Jackson (dzsekszon) testvérét, Parnell (parnel) testvérét, és a többi kis testvérét, akik nagyon keményen küzdenek ott kint. Értitek? És ők úgy érzik, hogy mi az ő testvérgyülekezetük vagyunk itt. Értitek? Olyanok vagyunk nekik, mint egy kis anya-csoport. Ők innen születtek, a pásztoraik, és így tovább. És itt van hátul az a kis testvér, akivel a minap este találkoztam: Allen, a kis Allen testvér. Remélem, hogy Collins (kolinsz) testvér találkozni fog Allen testvérrel, ha még nem ismerik egymást. Mindketten metodista prédikátorok, és meglátták az Ige igazságát.

39 Ami pedig a metodista egyházat illeti, remek emberek vannak ott abban a metodista egyházban. Soha ne gondoljátok, hogy nem azok. Azok. És remek embercsoport van a katolikus egyházban is. És remek emberek vannak a református egyházban is. És az összes többi helyen is, olyan férfiak és asszonyok, akik várják meglátni azt a Világosságot, amint keresztülragyog az ösvényükön. Csak világítsátok tovább azt a világosságot alázatban és kedvességben. Hadd növekedjünk mindnyájan közelebb Istenhez azáltal, hogy megalázzuk magunkat. Értitek?

40 Ne felejtsétek el, hogy ez a Gyülekezeti Ház el fogja veszíteni az erejét. Emlékezzetek rá, hogy ez az a célpont, amely ellen a Sátán a pokol minden fegyverét kiképezte. Ő azt fogja okozni, hogy az egyik személy valami olyat tegyen, ami ellentmond annak, amit valaki más gondol. Ő ezt csinálja. Ezen mesterkedik. Ez az ő dolga, hogy valakivel mondasson valami olyat, hogy valaki kibeszéljen egy másik embert és azt mondja: - Hallgass csak ide, tudod, mit csinált X.Y.? Soha ne hallgassatok az ilyesmire. Egyáltalán ne is hallgassátok meg. Az az ördög. Látjátok, az a Sátán. Ne higgyétek el. Ha van bármi, amit valaki rosszul csinált, akkor imádkozzatok az illetőért. És ne önzően imádkozzatok, mondjuk így: - Tudom, hogy a kötelességem imádkozni azért a testvérért… Hanem vegyétek a szívetekbe, és tényleg imádkozzatok érte. És beszélgessetek és legyetek nagyon kedvesek, és aztán rögtön azt fogjátok látni, hogy a testvér már vissza is tért a szolgálatba. Értitek? Mert végső soron mi a napnyugta felé igyekszünk.

42 Az Úr Jézus eljön egy napon. És, tudjátok, szerintem ez hirtelen fog történni, és annyira édes lesz, hogy száz százalékosan… Hogy a világnak még egyetlen százaléka sem fogja megtudni, hogy megtörtént az elragadtatás. Olyan csendben fog lezajlani, hogy senki nem is fog tudni róla. Értitek? És persze lesz majd, hogy a kis csoportok azt fogják mondani: - Hát de most, X.Y… - Óh, azt mondják, hogy van egy elvakult kis csoport valahol, és ők most elmentek onnan, és… De az nem úgy van. Ők csak kimentek valahová. Volt már nekünk is elvakultságunk. Értitek? – Nahát, azt beszélik, hogy abból a kis Gyülekezeti Házból olyan sok

gyülekezeti tag hiányzik… Látjátok, valahogy majd ki fogják magyarázni. Azt mondják majd: - Óh, minden rendben van – értitek? És meg fog történni, és még csak észre sem veszik majd.

47 Végig fog menni a nemzeten: és a Krisztusban meghaltak fognak először feltámadni. Megtörténik az elragadtatás, a Gyülekezet hazavitetik. Aztán beáll a nyomorúság, és óh, bizony nem akarunk akkor itt lenni. Nem akarok itt lenni a nyomorúság közben. Nem! Isten őrizzen, hogy bármelyikünk is itt legyen akkor. Mert: „A szennyes maradjon szennyes, a szent maradjon szent, az igaz maradjon igaz." Nincs… Előjött a Bárány a Megváltás Könyvével, és a Menyasszony felvétetett: akik pedig nem fogadták el, nekik át kell menniük a nyomorúság időszakán, mind a zsidóknak, mind a pogányoknak. Micsoda nyomorúság! Nem akarok belőle. „Uram, szentelj meg most engem." Ez egy jó nazarénusi tan, ugye? És az igazság is. Igaz. Így van. „Tölts most be engem a Szentlelkeddel, Uram. Vedd ki belőlem mind a világot, Uram. Ne…" Amint az öreg színes bőrű testvér mondta: - Uram, itt van a jegy a kezemben. Már ki van lyukasztva. És amikor lejövök a folyóhoz azon a reggelen, nem akarom, hogy bármi baj legyen… Tehát ez így van. Nem akarok semmi bajt. Csak tartsd a jegyet a kezedben, mert megyünk átfelé. Csak gondolj bele: küszöbön áll a megváltás nagy órája.

51 És most még egy dolog. Mi is a utica-i (jutikai) testvér neve? Azt hiszem, Graham testvér és még egy testvér pásztorolja ott a gyülekezetet, talán Shanks (senksz) testvér, vagy Sink (szink) testvér, vagy valami hasonló nevű testvér? (Neville testvér mondja: - Snelling (szneling) testvér.) Tehát Snelling testvér a pásztor. Snelling testvér most a pásztor Utica (jutiká)-ban. Azt hiszem, hogy az ima-összejövetelüket… (- Csütörtökön este.) Csütörtökön este tartják. Tehát, tudjátok, nagyon szép lenne, ha felmennénk oda csütörtök este és megmutatnánk nekik, hogy vállaljuk velük a közösséget. Értitek? És aztán amikor Jackson testvérnél van a gyülekezetben ima-összejövetel, jó lenne, ha tőlünk egy kis csoport oda is elmenne…

52 Csak imádkozzatok, csak ássatok tovább. Igen, ne álljatok le. Úgy, mint amikor Illés azt mondta nekik: - Ássatok gödröket ott! Amikor leérsz oda és hallod, hogy egy öreg konzervdoboz azt mondja: - Túl fáradt vagyok, csak dobd azt félre az útból és áss tovább. Érted? Csak áss tovább, mert ásnunk kell. Ásnunk kell, ez minden. Mert ha arra számítasz, hogy kihagyod a nyomorúságot, akkor jobban teszed, ha elkezdesz ásni. És most magamra nézve, ezt magamnak is prédikálom. Én is elkezdek mélyebbre ásni, mint ahová valaha is ástam. Mert érzem, hogy a nemzetben és szerte a világon, hogy ebben a szolgálatban, amit most már az egész világ ismer: hogy újra mennem kell.

54 Azt mondta a feleségem… Azt mondtam: - Szeretném, hogy gyere velem, amikor elmegyek. Január körül fogok elmenni, ha az Úr is úgy akarja. Egy teljes világ körüli utat szeretnék megtenni, teljesen körbe utazva: aztán pedig visszajönni és az Egyesült Államokban szolgálatokat tartani, valamit jövő nyáron… Ő pedig azt mondta: - Öreg vagyok én már ahhoz, hogy útnak induljak… Azt mondtam: - Hát, én akkor mentem el… Az utolsó

két tengeren túli utam nyolc évvel ezelőtt volt, és most jobb formában érzem magam, mint nyolc éve, értitek? Most már többet tudok róla.

56 Aztán belementünk abba a témába: - Ha az Úr azt mondaná, hogy: „Adok neked 25 évet. Nem fogsz betegeskedni. Menni fogsz majd, mert én adok neked 25 évet még itt a földön…” Akkor melyik 25 évet választanád: születéstől 25 éves korodig, vagy 25 éves korodtól 50 éves korodig, vagy 50 éves kortól 75 éves korig, vagy 75 éves kortól 100 éves korig? Most pedig, ha bárki így kapna időt a földön, az biztos, hogy a legelhamarkodottabb döntést hozná, ha azt az időt nem Isten szolgálatában töltené. Nem érdekel, mit csinál. Tehát ha a nőknek akarsz szívfájdalmat okozni, akkor a fiatal éveket kell választanod, az első 25-öt. Értitek? Ha pedig ács, műszerész, vagy valami más akarsz lenni, akkor a második 25 évet kell választani, értitek?

60 Aztán arra gondoltam: „És én? Mit választanék? Én a 75 éves kortól 100 éves korig tartó szakaszt választanám. Okosabb, és bölcsebb lennék. Megállapodottabb lennék. Tudnám, mit csinálok. Most már tíz… Nyolc vagy tíz évvel idősebb vagyok, mint amikor legutoljára a tengerentúlon jártam. Most már nem ugrálnék úgy bele, mint ha kígyókat kellene ölnöm. Már jobban tudom. Értitek? Tudom, hogyan kell. Olyan, mint amikor egy nagyon cseles ellenféllel kell megküzdened. Értitek? Tudnotok kell, hogyan lehet megküzdeni vele. Ne csak úgy ugorjatok be a ringbe, mert akkor azonnal sérülést okoz nektek. Értitek? Ismerjétek meg a cseleit és figyeljétek ki, hogy mit csinál. És akkor még többet fogunk megtudni az ellenségről. Rájövünk a technikáira, hogy hogyan közeledik és mit csinál, kitanuljuk az ütéseit, és akkor megvan a kiképzésünk, hogy kiálljunk ellene. Értitek? Azt mondtam a feleségemnek: - Tehát úgy hiszem, hogy most jobb formában vagyok, mint amilyenben negyven évesen voltam, és amikor akkor elmentem… Értitek? 54 éves vagyok. És hiszem, hogy ha élek és ha olyan jól tartom magam, mint most, akkor száz évesen, ha… Ha Jézus még addig várna, akkor száz évesen jobb formában lennék, mint ahogy most vagyok, hogy mehessek. Értitek? Mert többet tudok róla: jobban tudom, mit kell tennem és mit hogyan kell kezelnem, hogy hogyan kell az adott helyzetet kezelnem.

63 Vegyük például a sok embert, akik műtétre várnak… - Azt mondják, hogy van itt egy új orvos, aki a napokban szerezte meg az oklevelét, és éppen most jött ki az orvosi egyetemről. Még soha nem operált. Akkor talán bízzuk rá a műtétet! Azt mondanátok: - Csak azt ne! Csak őt ne! Nem, uram. Bizony, nem. Engem aztán ne vegyen a kése alá! Inkább elmegyek X.Y. doktorhoz. Róla hallottam, hogy már sok műtétet végig csinált. Tudja, hogyan kell… Erről van szó. Értitek? Ez az elgondolás. Erről elgondolkoztok, de mi van a lélekkel? Én olyan valakit akarok, aki tudja, hogy hol vannak; és ismeri az utat, aki már megjárta azt az utat. Igen, így van.

66 Az Úr áldjon meg. Rendben, Neville testvér, gyere most fel ide. És Isten áldja meg Neville testvért. Tehát akkor ne felejtsétek el a jövő vasárnapot. (Neville testvér Branham testvérrel és Vayle testvérrel beszél egy percet, aztán azt mondja: - Örömmel üdvözlöm Isten szolgáit, különösen azokat, akik Ezzel együttműködnek, és Ebben velünk egyek. Örülök,

ha hallgathatom őket.) Ámen. (- Tehát megkérdeztem Doktor Lee Vayle-t, azt mondtam: - Szolgálnál, ha Branham testvér nem szolgál? És Branham testvér nem akart szolgálni. Talán tudott erről) Nem, nem tudtam, máskülönben nem beszéltem volna ilyen sokat. (Neville testvér azt mondja: - Tehát megkértem Vayle testvért, hogy szolgáljon ma este, ha Branham testvér nem akarna szolgálni. Mivel együtt munkálkodtak ezeken az összejöveteleken, és ő ismeri az Utat, ezt a nagybetűs Utat. És örülünk annak, hogy Vayle testvér itt van. ugyanúgy értékelem és tisztelem őt, mint bármelyik prédikátort, mint bárki mást. Tehát kérjük, hogy jöjjön ma este, és szóljon hozzánk. Nagyon örülnék, ha ezt megtenné.) Ámen. (- Isten áldjon meg benneteket, és imádkozzunk Vayle testvérért. Néhányan még nem hallottátok őt, és bízom benne, hogy imádkozni fogtok érte.) Igen. Nem lett volna szabad ilyen sokat beszélnem. Bocsánatot kérek a hallgatóságtól. Én nem tudtam, hogy ez már így volt megszervezve. Isten áldjon meg, Vayle testvér.

70 (Lee Vayle testvér azt mondja: - Nem volt megszervezve. Azt mondta, hogy ha te nem szolgálnál. És aztán jöttél te.) (Branham testvér és a gyülekezet nevet.) Jó. Remek.

Így legalább én magam is hallhatom őt. Vayle testvér sokszor beszélt előttem az összejöveteleken, és így tovább. Régóta ő szervezi az összejöveteleket, remek testvér, és nagyszerű munkát végez. És biztos vagyok benne, hogy ez a hallgatóság mindig örül, ha Vayle testvért hallhatja szolgálni. Az Úr áldja meg Vayle testvért. (Vayle testvér 70 percig beszél a Márk 16:15-20 versekről és más igehelyekről, a következő címmel: Miért nem működik a Márk 16, és hogyan lehet az Ige szerint működésbe hozni?)

73 Annyi minden hangzott el, hogy semmit nem tehetnék hozzá, hogy jobb legyen. És hiszem, hogy az Úr volt az, aki kimunkálta, hogy Vayle testvér elmondja ezt az üzenetet a mai délelőtt után. Mert látjátok, ennek tényleg így kell működnie. Mi Istentől fogadjuk ezt el. Micsoda… Olyan sok dolgot mondott: húsz prédikációm van itt pontosan arról, amit most elmondott. Egy kis szemléltetésről gondolkoztam, ami alátámasztaná, amit elmondott. Tehát megnézzük ezt az órát, hogy tudjuk, hány óra van. Hacsak nem működik minden apró kis alkatrész együtt egymással ebben az órában, soha nem fogjuk megtudni, hogy mennyi a pontos idő. Így van? És ehhez mindnyájan kellünk, mindnyájan együtt, ha tényleg látni akarjuk a Harmadik Húzást munkálni valamit Istennek, és kell, hogy mindnyájan, együtt alázkodjunk meg Isten előtt, és valljuk meg a bűneinket, és imádkozzunk, és higgyünk Istennek ezeket a dolgokat illetően.

75 Igazán hiszem, hogy amit Vayle testvér mondott, az az igazág, hogy Isten soha nem helyezi az Ő Lelkét egy olyan templomba, amelyik nem szent, nem igaz és nem engedelmes. Nem: úgy kell eljönnie, hogy a szívünk megtisztul minden szennytől és bűntől, hogy tiszták lehessünk Isten előtt, hogy Ő munkálkodhasson az Ő tiszta Szentlelke által rajtunk keresztül, hogy előhozza ezeknek a dolgoknak a beteljesülését. Azt gondolom, hogy ha amikor ma este hazamentek, ha elolvasnátok Júdás rövid kis levelét, akkor nagyon sokat megértenétek abból, amit Vayle testvér most elmondott. És ő azt mondta: „Buzgón küzdjetek a hitért, amely egyszer a szenteknek adatott.” Mert eltávolodtak tőle. Romlott elméjű emberek és

így tovább, bejöttek és eltérítették őket Isten igazi dolgaitól. És Isten csak úgy munkálkodhat, ahogyan mi munkálkodni engedjük. És olyan sok csodálatos dolog van róla…

77 Tudjátok, az emberek hatalmat akarnak, és valójában nem tudják, mi is a hatalom. Értitek? Nem tudják, hogy mivel jár az. A felfelé vezető út mindig a lefelé vezető út. Ha hatalmat akarsz, akkor nézd meg, hogy mennyire tudsz alázatos lenni. Csak tedd félre a világi gondolkodásodat, és alázd meg magad Isten előtt, és akkor több hatalmad lesz, mint annak az embernek, aki szaladgál az épületben és közben kiabál, értitek, mert akkor képes vagy uralkodni magadon és odaszánni magadat Krisztusnak, látjátok, hogy megalázd magad Őelőtte. Ez az igazi hatalom! Mutassatok egy gyülekezetet, amelyik alázatos, tényleg alázatos: nem egy nagyképű, erőszakos gyülekezet, hanem csak egy kedves, alázatos gyülekezet, és akkor én egy olyan gyülekezetet mutatok nektek, amelyben Isten hatalma és az Ő tetszése van. Így igaz. Ez minden, amire szükség van: alázatra, hogy megalázzuk magunkat Isten előtt és hogy egyszerűen csak engedjük, hogy Isten munkálkodjon rajtunk keresztül. Nem a sok okoskodás kell. Látjátok…

79 Mint ahogy az öreg gazda mondta: kiment a mezőre a furgonjával, és valahányszor döccenőn ment át, a furgon mindig zörgött, és úgy ment tovább. Amikor azonban visszafelé jött és ugyanahhoz a döccenőhöz ért, egyáltalán nem zörgött, mert meg volt rakva csupa jó dolgokkal. Úgyhogy azt hiszem, ez pontosan így van: látjátok, hogy ha betöltekezünk Isten jó dolgaival, akkor a Lélek gyümölcse megismertetik rajtunk keresztül. Amint olyan sokszor utalt az 1Korinthus 13-ra, ahol az áll: „Ha testem tűzhalálra adom is, és mindezeket megteszem, és szeretet nincs bennem, semmi az, semmi hasznom abból.” Értitek? Úgyhogy erre törekedjünk.

81 Mindenek fölött, mi az egyéni lelkünkért vagyunk felelősek Isten előtt. Látjátok, az megy a Mennybe. Nem arról van szó, hogy ő megy vagy én megyek. Hanem hogy te mész, érted, és először te. És kell, hogy ezt leellenőrizd, és hogy édesen jöjj az Úr elé. És mindig úgy találtam, hogy az az ember, aki megalázza magát, az az ember, akit Isten felmagasztal. Amikor olyan emberrel van dolgunk, aki kidülleszti a mellkasát, mindent tud, és semmit nem lehet neki mondani, és arrogáns, és… Hát, az az ember sehová sem jut. Hanem te olyan embert válasszál, aki alázatos és aki édesen jár.

83 A minap beszéltem egy emberrel, és ők éppen most alakítanak egy gyülekezete ott fent… Kijöttek egy olyan szervezetből, ahol volt egy… Boze (búz) testvérről van szó, és arról a gyülekezetről… Sokáig egy nagy gyülekezet volt ott, és az Úr áldása volt rajtuk. Aztán az emberek eljutottak arra a pontra, hogy ők is olyan csillogóak akartak lenni, mint a többiek, és egy szervezetté akartak átalakulni. És amikor megtették, akkor azok az alázatos keresztények nem akarták azt. Egész életükben ez ellen tanították őket, ezért eljöttek abból. És most van egy kis csoportjuk, és az Úr áldotta őket egészen addig, amíg most megint egy nagy helyre kerültek, ahol a gyülekezetben négy vagy ötezer ember van, és most megint kezdődik minden elölről.

84 És eljöttek hozzám és azt mondták: - Branham testvér… Ott ültek az irodámban, a gyülekezetben, a minap. Azt mondta az egyik vezetőjük, Carlson testvér és a többiek: - Most mit tegyünk? Azt mondtam: - Találjatok egy olyan embert pásztornak, akinek egyáltalán semmi hírneve nincs a felekezetben, hanem csak egy nagyon jó, tiszta, édes, alázatos testvér, aki meg is éli azt az életet. És Isten majd gondoskodik a többiről, látjátok? Azt mondtam: - Egy jó pásztort, aki csak eteti a juhokat, aki alázatos, és akkor Isten majd elvégzi a többit. Ha… Ne egy mindentudót válasszatok, aki mindent rendbe rak, hogy ez így legyen, az meg úgy legyen, aki csak vagdalkozik… Azt mondtam: - Az soha nem fog működni. Csak egy olyan… Erről van szó: a gyülekezetben minden darabkának együtt kell munkálkodnia, és kell, hogy te is vállald a magad részét. Tehát látjuk, hogy milyen órában is élünk. Talán közelebb vagyunk, mint gondolnánk.

87 Most pedig, nagyon értékeljük Vayle testvért, ugye? (A gyülekezet felel: - Ámen!) Áldjon meg az Úr, Vayle testvér. Köszönöm. És hálásak vagyunk az Úrnak, hogy ezt a nagyszerű üzenetet hozta el nekünk ma este. És ez… Kaptam egy kis üzenetet néhány perce. Az egyik testvérnőnek volt egy álma. Ha leírnád nekem részletesen, testvérnő. Voltak olyan álmai, amik teljes mértékben igazak voltak. Mi nem fogadunk el minden álmot. Nem, nem. Viszont amikor Istentől vannak, akkor tudni akarjuk, hogy valóban Isten beszél hozzánk. Mint amikor mindenki nyelveken beszél, abban nem hiszünk: de amikor jön egy magyarázat, és elmond nekünk egy olyan dolgot, ami meg fog történni, és látjuk azt megtörténni, akkor hálát adunk érte az Úrnak. Értitek?

90 Azt akarjuk, hogy finoman, édesen, és az Úr rendje szerint működjön ez. Tehát emlékezzünk arra, hogy a te részed lehet a főrugó, de az is lehet, hogy egy kis mutató vagy, vagy valamilyen kis apró alkatrész, vagy te vagy a felhúzó szerkezet, vagy bármi is légy: vagy te vagy a számlapon lévő mutató, amelyik a pontos időt mutatja. De bármi is legyél, az kell, hogy mindnyájan együtt munkálkodjunk, összhangban Jézus Krisztus evangéliumával, hogy valóban beteljesülésre hozzuk azt. Csak gondoljatok bele. Ha az ajándékok olyan nagyok, amit mi hatalomnak nevezünk, és Pál azt mondta: „Bár ha hitemmel hegyeket mozgathatok, de nincs bennem szeretet, semmi vagyok…” Gondoljatok bele! És bár azt mondod: - Hát, értem… Bárcsak ismerném a Bibliát… „Bár ha Istennek minden titkát ismerem is, de szeretet nincs bennem, semmi vagyok.” Látjátok, azzal semmire nem jutok. a legfontosabb dolog: szeresd Istent és alázkodj meg.

94 Most pedig, természetesen, miután ennyi éven át a harcmezőn voltam, és szerte a világon különféle embereket láttam, tudnom kellene egy kicsit a kapuról, amin betérek. És ha valahová el akarsz jutni Istennel, akkor soha ne engedd, hogy egy arrogáns szellem szálljon rád. Ne engedd, hogy rosszhiszeműség legyen benned. Nem számít, hogy valaki mit tett, ha tévednek is, soha ne építs ki ellenszenvet afelé az ember felé. Érted? Csak legyél édes és kedves. Emlékezzél rá, hogy Isten akkor szeretett téged, amikor te még a bűnben voltál. Ha pedig Isten Lelke van benned, akkor te szeretni fogod azt az embert akkor is, amikor téved. Érted? Csak imádkozzál értük és szeressétek egymást. És mindenek fölött

szeressétek Istent és szeressétek egymást. És legyetek alázatosak Istennel és egymással, és Isten azt meg fogja áldani, és bizony nem is lehet kifejezni, hogy mit fog Õ tenni. Általában amikor egy gyülekezet elkezd nagy méretet ölteni, és csak növekszik, vagy ilyesmi, akkor ők eltávolodnak a valódi dologtól, az igazi dologtól.

96 Tudjátok, hogy mi hozta beteljesülésre ezeket a dolgokat, amikor elkezdtem a szolgálatot és az Úr megjelent nekem ott lent a folyón és azt mondta nekem? És Vayle testvér látta azt, azt hiszem, egy kanadai újságban, sok évvel ezelőtt, ahol az Úr Angyala megjelent ott lent a folyón, így szerepelt az sajtóban: „Rejtélyes fény egy prédikátor fölött, keresztelés közben." És tudjátok, mi csinálta ezt? Amikor a sátoros összejövetelt tartottuk az utca túloldalán, egy olyan sátorban, amelyikben 2500 ülőhely volt, és mindenhonnan jöttek a prédikátorok, és azt mondták: - Branham testvér, gyere ide egy percre… Fiatal voltam, csak egy gyerek. És azt mondták: - Hogyan tudod egy akaraton tartani azt a sok embert? Szeretik egymást, és én még sohasem láttam, hogy az emberek szeretnék egymást…

97 Ez az Úr. Ez az, amin ez a gyülekezett alapot vett, azon az egymás felé való, Isten szerinti, testvéri szereteten. Én még csak kezet fogni sem tudok úgy senkivel, amikor valahonnan eljövök, hogy ne sírjak, mint egy kisbaba, amikor valakitől el kell köszönnöm. Olyan nagyon szeretik egymást. És elmehetek hozzájuk, és meglátogathatom őket az otthonaikban, és ott van a Biblia kinyitva, és benne vannak a könnyfoltok. Éjszaka bementem olyan házakba, ahol az apuka és az anyuka és a kisgyerekek ott térdeltek a padlón, és sírtak és imádkoztak. És ott álltam az ajtóban és csak vártam és vártam és vártam. És ha nem hagyták abba az imát, akkor csak leültem a lépcsőre, és én magam is elkezdtem imádkozni, míg vártam őket. Értitek? És ez így volt. És szerették egymást. Szerették egymást. Régebben álltunk és ezt az éneket énekeltük:

Áldott legyen a kötelék, mely
Összeköti szívünket keresztény szeretetben
A rokonlelkek közösség olyan,
Mint ott fönt.
Amikor elbúcsúzunk,
Attól belső fájdalmunk van,
De szívünkben akkor is együtt maradunk,
És reméljük, hogy újra találkozunk.

98 Ezt szívemben nagy örömmel mondom Krisztusnak: közülük sokan már a sírjukban alszanak, és várják a nagy feltámadást, amikor mindnyájan újra találkozni fogunk. Soha ne engedjétek, hogy az a Lélek elmenjen erről a helyről. Ha elmegy, nem számít, hogy mennyire ékesen szól a pásztorotok, és hogy mennyire jól tanítja az Isten Igéjét, mert Isten Lelke akkor is meg van szomorodva. Értitek? Amikor minden dologban közösségben vagyunk, közösen, és szeretjük egymást, akkor fog Isten munkálkodni velünk. És úgy legyen, hogy az emberek majd eljöjjenek és azt mondják: - Ha tényleg látni akarsz egy olyan gyülekezetet, amelyik igazán alázatos, egy olyat, amelyik igazán szereti Istent, csak gyere el a Gyülekezeti Házba

egyszer, és figyeld meg. Nézd meg, hogy mennyire törődnek egymással, hogy mennyire tisztelik egymást: és hogy az evangéliumot hirdetik, hogy micsoda tisztelettel teszik azt, és hogy minden mennyire rendben zajlik… Ez… Akkor megnézhetik, hogy melyik órában élünk. Akkor látni fogod Isten Lelkét mozdulni magadon: nagy jelek és csodák és dolgok lesznek meg. Ha tehát az az óra jól működik, akkor megmutatja az időt. Ha pedig nem működik, akkor megáll az idő: akkor már nem mutatja az időt. Tehát ha tudni akarjuk, hogy mely órában élünk, akkor csak kezdjen el mindenki együtt munkálkodni az Evangéliumban, szeressük egymást, szeressük Istent, és maguk a kezeink fogják megmutatni, hogy melyik órában is élünk. Hiszitek ezt? Természetesen. Ámen. Az Úr áldjon meg benneteket, nagyon gazdagon…

101 Ne felejtsétek el tehát, hogy jöjjetek el a héten. És ha ismertek bárki beteget, aki eljön, mondjátok meg nekik, amikor jönnek, hogy – Kedves testvérem, szeretnélek megkérni valamire. Vasárnap délelőtt a Gyülekezeti Házban a betegekért fogunk imádkozni, és már egy jó ideje beteg vagy, ezért szeretném… - Igen, menni akarok, mindig is menni akartam… - Éppen most hallottam egy üzenetet vasárnap este ott egy testvértől arról, hogy meg kell vallanunk egymásnak a bűneinket és hogy imádkoznunk kell egymásért, hogy meggyógyulhassunk, Jakab 5:14, 13, 14, 15, értitek? Hogy meg kell vallanunk egymásnak a bűneinket mielőtt egyáltalán jöhetnénk a gyógyulásért. Igen. Valljuk meg egymásnak a bűneinket, és imádkozzunk egymásért. Látjátok? Látjátok, pontosan így erről beszélt ma este, visszahozva a Boldog-mondásokat a Márk 16-ból. Ha ezt összerakjuk, akkor meg is van, és akkor megtörténik a gyógyulás.

103 Nézzetek Jézusra: nem más, mint csupa szeretet. Értitek? Ő volt a megnyilvánult Isten. Ő, Isten, saját Magát fejezte ki Rajta keresztül: nem csoda, hogy csodák és más dolgok történtek. Az alázatos élete és odaszentelt élete abból jött, hogy Ő Isten volt, aki emberré lett itt a földön, hogy Önmagán keresztül kifejezze Istent: ez tette Őt azzá, ami volt. Mindig azt mondtam: - Ami Jézust számomra Istenné tette, az az a mód volt, ahogyan megalázta Magát. Ő olyan nagy volt, és mégis képes volt olyan kicsiny lenni… Értitek? Így van. Az Úr áldjon meg mindnyájatokat. Most pedig álljunk fel az elköszönéshez. Próbáljuk csak meg ezt. (Talán ismered, testvérnő: Áldott legyen a frigy…) Énekeljük el egyszer, jó? Add meg nekünk az akkordot.

Áldott legyen a frigy, mely összeköti
Szíveinket keresztény szeretetben,
A rokon elgondolásúak közösségét olyanná,
Mint amilyen ott fent van.

105 Most pedig, miközben ezt az utolsó versszakot énekeljük, fogjuk meg egymás kezét, amint elválunk, és csak mondjuk: - Isten áldjon meg testvérem, testvérnőm. Úgy örülök, hogy itt lehettem veled ma este… Látjátok, valami ilyesmit, aztán forduljunk megint vissza. Most pedig énekeljük el.

Amikor elválunk… (Isten áldjon, Neville tesvér.)

Az nekünk belső fájdalmat ad,
De a szívünkben akkor is együtt maradunk,
És reméljük, hogy újra találkozunk.

Mennyire szeretjük az Úr Jézust, ugye? Mennyire…

Amíg találkozunk!
Amíg találkozunk Jézus lábainál (amíg találkozunk)*,*
Amíg találkozunk, amíg találkozunk,
Isten legyen veled, amíg újra találkozunk!

Csukjuk be a szemünket és énekeljük most ezt a Lélekben.

Amíg találkozunk, amíg találkozunk,
Amíg Jézus lábainál találkozunk,
Amíg találkozunk, amíg találkozunk,
Isten legyen veled, amíg újra találkozunk!

107 Most pedig, fejünket meghajtva… Csak gyermekek vagyunk, Isten gyermekei. Dúdoljuk el. (Branham testvér és a gyülekezet dúdolni kezd: „Isten áldjon, míg viszontlátunk…” Óh, hogy ez mennyire elhozza hozzánk Isten Lelkét! El tudjátok képzelni, milyen volt a régi időkben, amikor még ilyen nagy köveken ültek?

Isten áldjon, míg viszont találkozunk!

Miközben a fejünket meghajtjuk, megkérem Allen testvért ott hátul, egy új testvért közöttünk, hogy bocsásson el bennünket egy rövid imádsággal. Allen testvér…

***